

Formanden:

Hr. Poulsgaard har ordet. Man bedes markere, når man vil have ordet.

Poulsgaard (FP):

Jeg håber så sandelig, jeg har misforstået det, men jeg er nu bange for, at det er ministeren, der har fået det lidt galt i halsen. Altså vi har diskuteret det til hudløshed herinde. Jeg nægter at anerkende, at der er forskel på, om det er kommunen, eller om det er staten, der yder tilskud. Det, der interesserer skatteborgerne, er, hvor mange penge de skal op med af lommen. Om man så kalder det tilskud til lokaler, eller man kalder det tilskud til køb af ænder, er sådan set hip som hap. Det er fuldstændig vanvid. Jeg ville gerne have et klart svar fra den højtærede minister på, om ministeren har så meget ben i næsen, at hun ville sige: nej, nu skal det søreme være slut, kære venner. Når vi skærer alle andre steder, så er her i hvert fald et område, hvor vi kan skære, uden at der rejser sig et ramaskrig. Jeg tror ikke, de der spiller andespil, vil gå i demonstration til Christiansborg. Lad os da begynde dér, undervisningsminister, og så lade være med alle de udflugter.

Som sagt synes jeg ikke, jeg fik ret meget at takke for. Jeg håber, at jeg senere hen kan få grund til at takke undervisningsministeren for en fornuftig holdning i dette spørgsmål.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Nu er det næppe min opgave at takke hr. Poulsgaard for spørgsmålet, og jeg ville sige, at jeg heller ikke har meget i øvrigt at takke for, da spørgsmålet er rejst i undervisningsudvalget. Da jeg er gjort opmærksom på, at undervisningsudvalget yderligere ønsker at drøfte det spørgsmål, tror jeg, hvis vi er interesseret i en saglig løsning, at det er mere sandsynligt, vi finder det ad den vej fremfor via et spørgsmål her i onsdagsspørgetiden.

Poulsgaard (FP):

Nu må undervisningsministeren undskylde mig. Hvis jeg har forstået en lille smule af det, der foregår herinde, så er udvalgs møder i og for sig lukkede; man har ikke lov til at referere, hvad andre siger. Jeg har også forstået det sådan, at folketingets spørgetid bruges til at bringe ting frem til almen

orientering for borgerne. Jeg synes nok, at sådanne fuldstændig — jeg må ikke bruge nogen grimme udtryk, så det skal jeg afstå fra — vanvittige påfund er noget, der interesserer skatteborgerne, hvad pengene egentlig går til.

Jeg er bange for, at hvis det var blevet i undervisningsudvalget, så var det kommet ned på et stykke tykt papir som så meget andet, og så var der ikke sket videre i sagen.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg forstod, at hr. Poulsgaard var interesseret i en løsning på det problem, han her rejste. Jeg har givet den oplysning, at undervisningsudvalget arbejder på at finde en løsning på problemet, og så tror jeg i og for sig, at den sag skulle være godt hjulpet på vej.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gert Petersen (SF) til handelsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage i anledning af de oplysninger, der er fremkommet i dagspressen om Margarine-Selskabets metoder i konkurrencekampen med et andet selskab, og finder ministeren, at den tidligere undersøgelse bør genoptages på baggrund af de nu fremkomne dokumenter med henblik på udarbejdelse af regler, der kan forhindre gentagelse?“

(Spm. nr. 98).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til de i dagspressen fremkomne oplysninger. I øvrigt vil begrundelsen for spørgsmålet blive fremført mundtligt.

Gert Petersen (SF):

Der er i den sidste tid fremkommet nogle helt nye oplysninger om de metoder, som Margarine-Selskabet anvendte i kampen om markedet i begyndelsen af 1970'erne. Der er ingen grund til at betvivle de oplysninger, der er fremkommet, for de lader sig alle dokumentere.

Hovedindholdet er, at Margarine-Selskabet, som jo bare er det danske navn for den multinationale trust Unilever, har overtrådt loven ved at yde selektive rabatter — det er det, der på dansk hedder omfattende bestik-